

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1739/24
12.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Смричић, председника већа, Маје Цветић и Јасминке Бакић, чланова већа, у парници из радног односа по тужби тужиље АА, из ..., чији је пуномоћник Гвозден Отовић, адвокат из Београда, Јаше Продановића 6, против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, Косовска 31, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 6193/21 од 14.12.2023. године, у седници већа одржаној 12. септембра 2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 6193/21 од 14.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 6193/21 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана је тужена да тужиљи, на име накнаде штете због мање исплаћених плата, за период од 1.8.2018. године до 20.11.2018. године исплати износ од 295.407,60 динара, у појединачним месечним износима, са затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, све ближе означено у садржини тог става изреке. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана је тужена да у корист тужиље Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Београд, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од 1.8.2018. године до

20.11.2018. године на износе досуђене ставом првим изреке. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 217.916,00 динара, са затезном каматом од дана извршности пресуде, до исплате.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу, побијајући је у целости из свих законских разлога са предлогом као у жалби.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да жалба тужене није основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које апелациони суд, као другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни повреде из тачке 12 назначеног члана на који се неосновано указује жалбом тужене, јер је првостепена пресуда јасна и разумљива и нема недостатака због којих се не може испитати, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које би утицале на правилност и законитост ожалбене пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужила је у утуженом био у радном односу код тужене као приправник на одређено време од 2009. године, на месту вођење посебних евиденција у Одељењу за границу, а решењем од 22.3.2010. године засновала је радни однос на неодређено време на радном месту вођења посебних евиденције у Одељењу за границу. Решењем од 20.7.2011. године је трајно премештена на радно место послови оперативне аналитике, у Одељењу за сарадњу са Хашким трибуналом у Служби за откривање ратних злочина. Износи досуђени тужили ставом првим изреке ожалбене пресуде представљају разлику између плате исплаћене тужиле и двоструког износа те плате без обрачуна минувалог рада, који износ је првостепени суд утврдио изведеним доказом вештачењем од стране судског вештака економско – финансијске струке Драгана Ничића, а према плати упоредног радника ББ, који је решењем од 4.10.2017. године трајно премештен у Службу за откривање ратних злочина. Према наведеном налазу и мишљењу судског вештака износ плате упоредног пре ступања на рад у Службу, у септембру 2017. године је износила 75.650,67 динара, а након преласка у Службу, у новембру 2017. године, износила је 75.650,57 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, применом одредби члана 8 и 17 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине (“Службени гласник РС” бр. 67/03 ... 6/15), члана 2 Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала, члана 2 Закона о платама државних службеника и намештеника (“Службени гласник РС” бр. 62/06 ... 95/2018), члана 146 став 1 и 2 Закона о полицији (“Службени гласник РС” бр. 101/05 ... 63/09) и члана 154 и 277 Закона о облигационим односима, као и члана 2 и 51 Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, првостепени суд је усвојио постављени тужбени захтев и одлучио као у изреци ожалбене пресуде у ставу првом и другом. Првостепени суд је прихватио налаз судског вештака у делу обрачуна разлике неисплаћеног дела плате за

тужиоца, као разлику двоструког износа плате коју је тужиља, односно упоредни радник, остварила на пословима са којих је ступио на рад у ову службу, са увећањима, као последицом промене радног места тужиље и промене основице која се мењала за све запослене код тужене, до преласка тужиље у Службу и исплаћене плате у утуженом периоду, са минулим радом.

Првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге које прихвата и другостепени суд.

Одредбом члана 8 став 1 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине ("Службени гласник РС, бр.67/03...6/15) прописано је да се у министарству надлежном за унутрашње послове ради откривања кривичних дела из члана 2. овог закона образује се Служба за откривање ратних злочина, а одредбом члана 17 истог закона прописано је да лица која обављају послове и задатке у државним органима и посебним организационим јединицама из овог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за ратне злочине, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду, а да плате ових лица уређује Влада. Према правилима из члана 2 став 2 Уредбе о платама лица која врше функцију и обављају послове у тужилаштву за ратне злочине и посебним организационим јединицама државних органа у поступку за ратне злочине ("Службени гласник РС", бр.97/03...67/05) плата старешине Службе и заменика старешине Службе и овлашћеног службеног лица у Служби, руководиоца и заменика руководиоца Посебне притворске јединице и запосленог на пословима обезбеђења у Посебној притворској јединици обрачунава се и исплаћује у двоструком износу плате коју су остваривали на пословима са којих су ступили на рад.

Према правном схватању исказаном у одлуци Уставног суда Уж.бр.7156/2014, донетој у истој правној ситуацији, Уредба о платама лица која врше функцију и обављају послове у Тужилаштву за ратне злочине и посебним организационим јединицама државних органа у поступку за ратне злочине представља *lex specialis* у погледу плата запослених службених лица у Служби, садржина наведене Уредбе указује на аутоматску и безусловну примену императивног правила, којим се уређује плата запослених службених лица у Служби, Уредба представља непосредни правни основ за исплату плате подносиоцу, а право на плату за обављени рад представља најважније имовинско право за запослено лице, те ужива директну судску правну заштиту, јер се ради о праву из радног односа чије испуњење не подлеже никаквим законским ограничењима за разлику од других права из радног односа за чије је испуњење потребно да се остваре одређени законски и други услови чије је постојање дискреционо цени надлежни функционер у поступку интерне правне заштите кроз доношење коначног и правноснажног решења и да се ради о Уставом зајамченом праву из члана 60 став 4 Устава-правичној накнади за рад.

Приликом обрачуна двоструког износа плате не узимају се у обзир додаци на плату утврђени законом, у смислу члана 3 став 5 Уредбе о платама лица која врше

функцију и обављају послове у тужилаштву за ратне злочине и посебним организационим јединицама државних органа у поступку за ратне злочине (“Службени гласник РС”, бр.97/03...67/05), а ставом 6 истог члана Уредбе прописано је да се додаци на плату утврђени законом запосленом коме се плата утврђује овом уредбом, обрачунавају у складу са законом, другим прописима и колективним уговором.

Код такве правне регулативе запосленом ангажованом у Управи криминалистичке полиције, овлашћеном службеном лицу на пословима у вези са откривањем ратних злочина у Министарству унутрашњих послова, припада право на накнаду штете између плате обрачунате по коефицијентима утврђеним Правилником о платама запослених у Министарству унутрашњих послова и двоструког номиналног износа плате коју је остварио на пословима са којих је ступио на рад у организациону јединицу тужене надлежну за откривање ратних злочина.

Како је оценом изведених доказа утврђено да тужилци након ступања у Службу за откривање ратних злочина није исплаћивана плата у висини тог износа, већ мања плата, тужилци припада разлика између двоструке плате, без обрачаног минулог рада, и основне плате коју је примала у утуженом периоду, односно тужилци припада разлика до двоструког износа плате према налазу вештака. Двоструки износ плате обрачунава се са свим увећањима плате коју би то лице остварило на ранијем радном месту, односно свако увећање основне плате на ранијем радном месту последично доводи до увећања двоструког износа основне плате у овим организационим јединицама.

У конкретном случају правилно је првостепени суд применио материјално право приликом одмеравања двоструког износа месечне основне плате тужилци, након распоређивања на радно место у Служби и досуђујући истом разлику двоструког износа плате коју је тужилац (упоредни радник) остварио на пословима са којих је ступио на рад у ову службу, са увећањима, као последицом промене радног места тужиоца и промене основице која се мењала за све запослене код тужене, до преласка тужиоца у Службу за ратне злочине и исплаћене плате у утуженом периоду, са минулим радом.

До закључења расправе пред првостепеним судом, па ни у жалби тужена не предочава доказе да је висина плате, коју је требало узети као основицу за обрачун двоструког износа плате, мања од износа плате утврђеног вештачењем, нити доказе да су досуђени износи већи од највишег износа двоструке плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима у МУП-у, па се с позивом на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање неосновано жалбом побија правилност првостепене пресуде.

С обзиром на акцесорни карактер захтева за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, овај суд је потврдио ожалбену пресуду и у ставу другом изреке.

Потврђена је и одлука у погледу споредног тражења, законске затезне камате на досуђене износе главног дуга, јер је донета правилном применом правила из члана 277 у вези одредбе члана 324 став 1 Закона о облигационим односима.

Тужена није успела у поступку по жалби, па је као неоснован одбијен њен захтев за накнаду трошкова поступка насталих по изјављеном правном леку и одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, јер је донета правилном применом правила из члана 153 и 154 ЗПП-а.

Из изложених разлога, применом одредбе члана 390 и члана 165 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14), одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Зорица Смирчић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић